

en Debreidelse mod det ærede Thing eller den ærede Forslagsstiller — han talte her maatte kun paa sine egne Begne — om Thingets eller hans Anskuelse om dette Punkt nu var en ganske anden end tidligere; men naar man med saa stor Styrke, som han, lige overfor Ministeriet hænder Umuligheden for dette Thing af at forandre Nogetsomhelst af, hvad det tidligere har besluttet, saa forekommer det mig rigtignok, at en Bemærkning om, at en saadan ny Beslutning af Thinget kommer til at staa som lidet overensstemmende med en tidligere, faar nogen Betydning. Den ærede Taler gjorde jo helt igjennem gjældende, naar han stillede Forskøp for det foreliggende Soldatforslag, eller jeg kunde rettere sige, naar han paa egne og Thingets Begne fældede Dom derover, kom bestandig tilbage til: Det er umuligt, at det kan blive vedtaget, thi det stemmer ikke med, hvad Thinget tidligere har besluttet; det er umuligt, at Ministeren kan gjøre sig Haab om at se dette taget til Følge, da dette Thing tidligere har erklæret sig dertmod — med andre Ord — fra det ærede Medlems Standpunkt i alt Fald er Betingelsen for, at Noget skal kunne vedtages, ja maatte endog forhandles her i Thinget; den, at det i Et og Alt samstemmer med, hvad dette Thing en Gang tidligere har besluttet. Der siges til Ministeren — jeg veed ikke, om det ærede Medlem ogsaa mener Landstinget, — thi i adskillige af hans andre Poster stod Landstinget bagved Ministeren, jeg formoder altsaa, at det er baade Ministeren og Landstinget, at det er ønsket i dette Thing at komme med Forslag, som ikke i Et og Alt stemme med, hvad dette Thing tidligere har udtalt som sit Ønske. Jeg tror nu, at, naar vi først ere komne paa det Stene med, at Forholdet er dette, at Betingelsen for at forhandle i dette Thing er, at Ministeren kun foreslaar det, som han veed i Et og Alt stemmer med, hvad dette Thing tidligere har vedtaget, dette da ganske vist ikke vil fremme Lovarbeidet og ikke fremme Gjennemførelsen af de Reforme, der ønskes fra alle Sider, men jeg antager, at det i en ganske overordentlig Grad vil simplificere Forretningerne og forforte Forhandlingerne mellem Regjeringen og Rigsdagen og selvfølgelig ogsaa mellem Rigsdagens to Afdelinger. Jeg haaber imidlertid, at i det Mindste disse Utringer fra det ærede Medlem maa være gjort for egen Regning og ikke paa det samlede Things Begne.

Fredriksen: I een Ting er jeg enig med det, der blev gjort gjældende af den høitærede Minister mod det ærede Medlem fra Sorø Amt (Tauber), idet jeg nemlig for mit Vedkommende meget gjerne vil tage mod Stykker, naar jeg ikke kan faae det Sele. Dog maa Stykkerne være gode. Jeg vil gjerne tage en enkelt Soldatdisposition, som jeg finder hensigtsmæssig, selv om jeg ikke kan faae Alt. Men da den høitærede Minister jo tidligere har forhandlet med mig om

det, som nu foreligger af Soldloven, disse Stykker af Soldloven, saa vil han ikke forundre sig over, at, naar Spørgsmaalet stilles til mig, om jeg i det Væsentlige, i det Sele vil vedtage det eller ikke, at jeg da ikke vedtager det, men ubetinget forkaster det. Det har i den Henseende været mig en Tilfredsstillelse at høre Udtalelserne fra det ærede Medlem fra Sorø Amt, navnlig da han lod til at tale paa en Del Andres Begne. Jeg tilstaar, at, da den høitærede Minister første Gang gjorde disse sine Anskuelser gjældende, og ogsaa da de nu bleve bragte for Thinget, frygtede jeg for, at saadanne Anskuelser skulde vinde Anklang her, Anskuelser, der tiltale dem, som i Mindehæftighed ikke nærmere have beskæftiget sig med Soldatloven, nemlig at lægge over paa Luxusjager og tage fra Fornødenhedsartiller. Dette synes saa retfærdigt og billigt og godt, at jeg frygtede for, at den ærede Minister, navnlig efter hvad det tidligere er foregaaet, skulde faae Flertallet her med sig, men efter som Sagen nu foreligger, er jeg tilfreds. Jeg har nu godt Haab om, at det ikke vil blive Tilfældet. Jeg tilstaar, at jeg selv i Soldatvalget tidligere er gaaet ind paa, just ikke det, som her foreligger fra Ministerens Side, men paa noget lignende, om end ikke i saa udpræget Retning, men hvorfor er jeg og adskillige Andre i Soldatvalget gaaet ind derpaa? Det var en Slags Overenskomst, en Indrømmelse, vi gjorde. Vi gjorde det, fordi vi derved vilde opnaa noget stort og vigtigt for Landets økonomiske Udvikling. Men her er det vigtige og store for Landets økonomiske Udvikling borte, Intet af dette foreligger her; men derimod har man taget sig til Indtægt de Indrømmelser, vi i sin Tid gjorde for at faae det Andet; dem har den høitærede Minister her taget og beholdt. Det, vi væsentlig lagde Bægt paa, var Nedsættelser for Sern, Træ, og Kul, disse store økonomiske Artikler, som ikke noget Land i Europa behandler som vi gjøre det. Vor hele Befolkning betaler Summer derfor, som man ikke har nogen Forestilling om, i Form af Smederegninger, Byggepriser, hvorefter ganske vist en Del gaar i Statskassen, men Meget endog saa helt bort til intet Menneffes Nytte, og det gjælder vel endog den største Del deraf, som gaar ud af Befolkningens Lomme til disse Artikler; det er disse Artikler, vi lagde Bægt paa, og dem vilde vi have Nedsættelser for. Der er jo nu ogsaa en Mængde Artikler, som staa i Forbindelse dermed, Maskiner og meget Mere. Vi ventede en Del Gode for Landets økonomiske Udvikling og fremfor Alt for dem, der betale Hovedmassen deraf, for Agerbruget og for de Røinger, som staa i Forbindelse dermed. Saa er der Beskyttelsen. Ved den gaa Millioner bort, som ikke komme ind i Statskassen, medens ganske vist en lille Del kommer andre Menneffer her i Landet til Gode, men dog det Meste sikkert slet Ingen kommer til Gode. Vi have endogsaa forrige Aar set, at